

Πρξ 3,1-4,22

Ἡ θεραπεία τοῦ χωλοῦ

Πεῖτε μου, παιδιά, ποιά προσευχή ξέρετε καλά; Ὅλοι ξέρουμε τό «Πάτερ ἡμῶν» ἢ τό «Ἅγιος ὁ Θεός». Ὑπάρχει ὅμως καί μία ἄλλη προσευχή πού ἀποτελεῖται ἀπό λίγες μόνο λέξεις καί εἶναι ἀπό τίς πιο ἀγαπημένες προσευχές τῶν Ἀγίων. Τήν ἀκοῦμε καί στή Θεία Λειτουργία. Θά σᾶς χαρίσω σήμερα ἓνα καρτάκι μ' αὐτή τήν προσευχή, πού ἔχει μεγάλη δύναμη, ὅπως θά φανεῖ κι ἀπό τήν ἱστορία πού θά σᾶς διηγηθῶ. *(Μοιράζουμε στά παιδιά ἓνα καρτάκι μέ τή μονολόγιστη εὐχή «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με», βλ. ἐποπικό ὑλικό).*

Βρισκόμαστε στά **Ἱεροσόλυμα**, λίγες μέρες μετά τήν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ. Ἡ ὥρα εἶναι περίπου τρεῖς τό μεσημέρι. Τέτοια ὥρα συνήθιζαν οἱ Ἰουδαῖοι ν' ἀνεβαίνουν στόν Ναό γιά τήν καθιερωμένη τους προσευχή. Οἱ περισσότεροι ἔμπαιναν μέσα ἀπό μία πύλη, πού ὀνομαζόταν **«Ὡραία Πύλη»**, γιατί ἦταν μεγάλη καί φτιαγμένη μέ ἐκλεκτά ὑλικά.

Χρόνια τώρα ὅσοι περνοῦσαν ἀπό κεῖ συναντοῦσαν ἓναν **χωλό**. Τί ἦταν ὁ χωλός; Ἕνας ἄνδρας πού εἶχε πόδια τόσο μικρά ὅσο τά πόδια ἐνός βρέφους! Ἀπό τότε πού γεννήθηκε δέν εἶχαν μεγαλώσει.

Αὐτός εἶχε γίνει ὁλόκληρος ἄνδρας -ἦταν ἤδη πάνω ἀπό σαράντα ἐτῶν-, ἀλλά τὰ πόδια του εἶχαν μείνει ἀτροφικά καί ἀδύναμα. Δέν μποροῦσε οὔτε νά πατήσει οὔτε νά περπατήσει οὔτε φυσικά νά ἐργασεῖ. Γι' αὐτό οἱ δικοί του τόν κουβαλοῦσαν καί τόν ἄφηναν κάθε μέρα μπροστά στήν «Ὡραία Πύλη» γιά νά ζητάει ἐλεημοσύνη. Ἀπό κεῖ περνοῦσε κόσμος πολὺς. Ὅλοι τόν συμπονοῦσαν καί κάτι τοῦ ἔδιναν γιά νά τόν βοηθήσουν. Ἔτσι καί κεῖνο τό μεσημέρι ὁ χωλὸς στὴ συνθησιμένη του θέση ζητοῦσε ἐλεημοσύνη.

Τίς ἐπίμονες παρακλήσεις του ἄκουσαν καί δύο ἀπὸ τοὺς μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ, ὁ **Πέτρος** καί ὁ **Ἰωάννης**. Δέν τόν προσπέρασαν. Στάθηκαν μπροστά του καί τοῦ εἶπαν: «Κοίταξέ μας!». Γεμάτος ἐλπίδα ὁ χωλὸς τοὺς κοίταξε κατάματα. Σκέφτηκε ὅτι θά πάρει ἀπ' αὐτοὺς ἓνα γενναῖο φιλοδώρημα. Ἀλλὰ ἀντὶ γιὰ ἄλλη ἐλεημοσύνη, ὁ Πέτρος τοῦ λέει: «Ἀσήμι καί χρυσάφι δέν ἔχω. Αὐτό πού ἔχω αὐτό σοῦ δίνω. Στό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου σήκω καί περπάτα!». Ἐπειτα τόν ἔπιασε ἀπὸ τό δεξί του χέρι καί τόν σήκωσε ὄρθιο! Μπροστά στά κατάπληκτα μάτια ὅλων ὁ χωλὸς ἀποκτᾷ πόδια ἀνδρικά! Τί μεγάλο θαῦμα! Στέκεται, περπατᾷ. Ἀπὸ τὴ χαρά του ἀρχίζει νά χοροπηδάει! Τινάζεται στὸν ἀέρα. Κάνει ἄλματα! Κι ἔτσι χοροπηδώντας μπῆκε μαζί μέ τοὺς ἀποστόλους στὸν Ναὸ δοξολογώντας τὸν Θεό.

Ὅλοι ὅσοι ἦταν ἐκεῖ μαζεύτηκαν γύρω ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους καί τὸν θεραπευμένο χωλό. Δέν πίστευαν στὰ μάτια τους. Τὸν χωλό τὸν γνῶριζαν. Τόσες φορές τὸν εἶχαν συμπονέσει, τοῦ εἶχαν δώσει ἐλεημοσύνη. Καί τώρα βλέπουν αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο, πού εἶχε τόσα δά ποδαράκια, νά ἔχει πόδια κανονικά, νά περπατάει καί νά χοροπηδάει! Πῶς ἔγινε αὐτό; Μ' ἓναν μόνο λόγο: «Στό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου σήκω καί περπάτα».

Μά τὸν Ἰησοῦ δέν Τὸν εἶχαν σταυρώσει λίγες μέρες πρὶν; Δέν πέθανε πάνω στὸν Σταυρό; Τό ὄνομα ἐνός νεκροῦ ἔχει τόση δύναμη; «Μὴν ἀπορεῖτε», ἐξηγεῖ ὁ ἀπόστολος Πέτρος, «ὁ Ἰησοῦς πέθανε

πάνω στον Σταυρό, αλλά αναστήθηκε! Κι ἐμεῖς Τόν εἶδαμε ἀναστημένο καί κηρύπτουμε σέ ὅλους τήν ἀνάστασή Του. Στό ὄνομά Του ἔγινε αὐτό τό καταπληκτικό θαῦμα».

Ἐκείνη τήν ἡμέρα πίστεψαν στόν Χριστό πάρα πολλοί Ἰουδαῖοι. Ἀπό τή μιὰ μεριά, ἄκουγαν τόν ἀπόστολο Πέτρο νά μιᾷ μέ τόση βεβαιότητα γιά τήν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά κι ἀπό τήν ἄλλη ἔβλεπαν τόν χωλό ὄρθιο πιά νά πατᾷ στά πόδια του! Ἡ δύναμη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶχε γίνει ὁλοφάνερη.

Ἡ δύναμη τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ

Τό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, παιδιά, ἔχει πολύ μεγάλη δύναμη! Αἰῶνες τώρα ἐπιτελεῖ θαύματα. Εἶναι πανίσχυρο, γιατί εἶναι τό ὄνομα τοῦ ἀναστημένου Κυρίου, πού νίκησε ἀκόμη καί τόν θάνατο!

Αὐτό τό πανάγιο ὄνομα, μπορούμε νά τό προφέρουμε ὅλοι οἱ χριστιανοί, μεγάλοι καί μικροί, καί νά γίνεται στά χεῖλη μας **προσευχή**.

- ◆ Δυσκολεύεσαι στά μαθήματα;
«Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, φώτισέ με!».
- ◆ Ἔχεις κάποιο πρόβλημα;
«Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, βοήθησέ με!».
- ◆ Νιώθεις μέσα σου νά φουντώνει ὁ θυμός; Πές μέ ὅλη τή δύναμη τῆς καρδιάς σου:
«Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, σῶσε με ἀπό τόν θυμό!».
- ◆ Σέ νικᾷ ἡ τεμπελιά καί δέν θέλεις οὔτε νά διαβάσεις τά μαθήματά σου οὔτε νά βοηθήσεις στίς δουλειές τοῦ σπιτιοῦ; Δοκίμασε νά πεῖς: «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, νίκησε τήν τεμπελιά μου!».
- ◆ Νιώθεις πῶς σέ τσιμπάει ἡ ζήλια γιά κάποιο ἀπό τ' ἀδέρφια σου ἢ γιά κάποιο συμμαθητή σου; Πές ἐπίμονα στόν Χριστό: «Κύριε

Ἰησοῦ Χριστέ, βγάλε ἀπό μέσα μου τό ἀγκάθι τῆς ζήλιας!».

Σέ κάθε δυσκολία καί σέ κάθε προσπάθεια τό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ δύναμή μας.

Ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης συνήθιζε νά δίνει αὐτῇ τῇ συμβουλή: «Νά λές συνεχῶς τήν προσευχή μέ τό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ· **μέ τά χεῖλη σου ἢ μέ τόν νοῦ καί τήν καρδιά σου**».

Μπορεῖς, λοιπόν, κι ἐσύ νά τή λές στό δωμάτιό σου σέ μιὰ ἡσυχῇ ὥρα, ἀλλά κι ὅταν κάνεις κάποια δουλειά ἢ ὅταν περπατᾷς ἢ ταξιδεύεις. Θά νιώθεις ἔτσι πάντα δίπλα σου τόν Χριστό, ὅπου κι ἂν εἶσαι, στό σπίτι, στόν δρόμο ἢ στό σχολεῖο. Δέν θά νιώθεις ποτέ μοναξιά. Πολλοί πιστοί χριστιανοί ἀκόμη καί πρίν κοιμηθοῦν προφέρουν τό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ. Καί συχνά ὅταν ξυπνοῦν, πάλι τό ὄνομά Του εἶναι ἡ πρώτη τους σκέψη! Ἔτσι ξεκινᾷ πολύ ὁμορφα ἡ κάθε τους μέρα! (Προτεινόμενα τραγούδια: α) «Θέλω νά ψάλλω» ἀπό «Πνευματικές Ὠδές Α΄», ἔκδ. 92007, σ. 43, CD «Ὠδές Πνευματικές Α΄», ἄρ. 2, β) «Δυό λογάκια» ἀπό «Πνευματικές Ὠδές Β΄», σ. 285, CD «Χαμόγελα σέ νότες ἐφτά», ἄρ. 3, βλ. ἐποπτικό ὑλικό)

**Ἰησοῦ μου, τό ἅγιο ὄνομά Σου
στά χεῖλη μου γίνεται προσευχή.
Φῶς, χαρά, ἐλπίδα μοῦ χαρίζει
καί γεμίζει μ' εὐλογίες τή ζωή!**

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Ἐνθύμιο μέ τή μονολόγιστη εὐχή.
2. Κοντάκιο ἀπό τόν Ἱκετήριο Κανόνα στόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό.
3. Τό σύνθημα σέ πάζλ.
4. Τραγούδια σέ ἀρχεῖο κειμένου-ῆχου.